

Bez obalu s Kateřinou Konečnou

Chtělo by se říct: „Zase Brno, zase ODS a KDU-ČSL“. Nyní již rovnou obvinění z trestného činu. Firma Cestav, která díky nejnižší nabídnuté ceně, vyhrála zakázku na rekonstrukci děkanátu Mendelovy univerzity, obdržela za svou práci 10,4 milionu korun. Na realizaci zakázky si pak najala další firmy, ke kterým však již peníze nedoputovaly. Jednatel firmy byl v této době Přemysl Růžička. A to nebyl nikdo jiný než lidovecký místostarosta obce Josefov u Hodonína. Ten již v době, kdy zakázky se subdodavatelé sjednával, věděl o tíživé ekonomické situaci Cestavu, kontrakty ale přesto uzavřel, ačkoliv si byl vědom, že firma nebude schopna plnit své závazky. Jak že to zní sedmé přikázání z desatera? Nepokradeš? Jeden z poškozených, majitel firmy Openblu, jež dodávala k rekonstrukci okna a dveře, hovoří o tom, že jeho firma z fakturované částky téměř půl milionu neobdržela ani halíř. Vyplaceni nebyli ani drobní živnostníci a řemeslníci, kteří na děkanátu opravovali podlahy. A jak celou situaci řešil Cestav a nyní obviněný lidovec Růžička? Nejprve výmluvy na skutečnost, že Cestav neobdržel peníze od Mendelovy univerzity, následně potom přepis celé firmy na bílé koně. Skutečně lidovecké řešení.

Poškozených živnostníků, jejichž ztráta se pohybuje v řádu statisíců, je v kauze hned několik. Další poškozené firmy pak za Cestav oslovil jistý Petr Cech, předseda stranické organizace ODS v Brně-Jehnicích a jehož manželka je krajskou zastupitelkou. Samozřejmě taktéž v barvách ODS. Manželé Cechovi spolu s Přemyslem Růžičkou pak zároveň plnili roli zakladatelů či správců svěřeneckého fondu PPC, pod který spadala síť stavitelských a developerských firem, která mimo jiné zaštiťovala - a teď asi nebudete překvapeni - rekonstrukci Mendelovy univerzity. V době, kdy již bylo jasné, že Cestav peníze subdodavatelům nevyplatí, následovala změna názvu firmy, přesun jejího sídla i změna majitele na neznámou osobu z Hodonína. Dalším novým jednatelem původní PPC Group byla poté neznámá osoba z hledáčku Policie ze slovenské Skalice. Původní účetnictví PPC samozřejmě po převodu zmizelo. Firma následně zanikla v insolvenční správce, která kontaktovala, že žádnou z osmi firem, která podala trestní oznámení, není z čeho vyplatit, jelikož firma neopovídá žádným hmotným majetkem, který by se dal zpeněžit. Jak lidovec Růžička, tak občanský demokrat Cech se k celé věci odmítli vyjádřit. Další kauza s poškozenými osobami v řádech milionů, která podle všeho skončí zametená pod koberec. A další ukázka politické kultury v podání současné koalice. Pokud lidé s takovým morálním kreditem tvoří vládnoucí koalici, pak se nedivím, že jsou u nich obyčejní lidé až na posledním místě.

A reakce ministra Blažka na dění v Brně? Obrovský podiv nad tím, proč se tolik energie upíná k Brnu a vyšetřování kauz v tomto městě. To se opravdu ministr spravedlnosti bude snažit marginalizovat kauzy, ve kterých vznikla živnostníkům škoda v řádu milionů? To se skutečně ministr spravedlnosti bude ptát, proč policie jedná v otázce kauz na magistrátu, kde jakožto primátorka sedí jeho stranická kolegyně Vaňková? Kauz, ve kterých zjevně figurují představitelé stran koaličních partnerů ODS? Mluvil by ministr spravedlnosti stejně, kdyby se stejná situace týkala jiných barev, než těch, za které sám kope? Politika je také o symbolech a slovo často dokáže mnohé. To, že ministr spravedlnosti ze své pozice kritizuje práci policie ve stále probíhajících kauzách, týkajících se představitelů vládní koalice, považují za skandální. Že by se Blažek bál toho, co může vyplavat na povrch také na něj? Média totiž hned na počátku kauzy informovala o osobní vazbě Blažka na postavu Otakara Bradáče, tedy osoby zapletené v kauze s privatizací brněnských bytů. Některé věty z Blažkovy obhajoby poté působí vyloženě komicky. Např. Když ministr spravedlnosti mluví o tom, že ještě nikdy nenastala situace, aby u kandidáta na ministra proběhla policejní prohlídka jeho kanceláře. To vážně? Pane ministře, není to spíše tím, že celá vládní koalice je prohnalá tak, jako její základy v podobě představitelů na komunální úrovni? Vážně vypouštíte z úst slova o překvapení z toho, kolik odposlechů bylo v Brně instalováno, namísto vašeho vyjádření k tomu, že odposlechy odhalily potenciální trestnou činnost v podobě ovlivňování veřejných zakázek? Mimochodem, celou situaci nyní řeší Vrchní státní zastupitelství v Olomouci, jehož činnost Blažek již v minulosti kritizoval. Jak nezávisle asi může tedy probíhat takové šetření? A jak se má v České republice vyšetřit cokoliv, když případy rozkrádání veřejných peněz řeší orgány pod přímým tlakem ministra spravedlnosti, který navíc celou věc veřejně marginalizuje? Další doklad naprostého úpadku politické kultury v podání vládního slepence jako vyšší. Nedávno jsem Vás informovala o výsledku 1. kola prezidentských voleb v Brazílii, do něhož se probojoval radikálně levicový kandidát Lula da Silva a extrémně pravicový Jair Bolsonaro, za nímž stála zejména armáda. A já jsem moc ráda, že ve druhém kole voliči rozhodli o vítězi, kterým se stal Lula!

Zavražděnou herečku Annu Letenskou v Kladně připomíná pamětní deska

Před kladenským divadlem byla v rámci oslav republiky 28.10. odhalena pamětní deska připomínající osud herečky a skvělé komičky Anny Letenské, která na Kladně působila v divadelním angažmá během let 1935 - 36. Herečku stihl stejný osud jako dalších 262 vlastenců, kteří byli 24. října 1942 popraveni koncentračním táboře Mauthausen.

Od jejich zavraždění, které bylo pomstou za atentát na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha, uplynulo letos 80 let.

Autorem pamětní desky, jež byla zasazena do dlažby před vchodem divadla, je akademický sochař Zdeněk Manina. Vše vzniklo na základě iniciativy studentů Gymnázia Kladno, podpořené Městským divadlem Kladno, městem Kladnem a Spolkem pro zachování odkazu českého odboje.

V rámci vzpomínky bylo odehráno představení *Jak jsem potkal d'ábla*, které mapuje osud rodiny Popperů. Inscenace, která byla uvedena v premiéře 8. října, je **poctou spisovateli Otovi Pavlovi (Popperovi)**, jehož život je spjatý nejen s Buštěhradem ale s oblastí Kladenska obecně. Inscenace přibližuje nejen dílo jednoho z klasiků české literatury, ale i jeho nelehký životní osud, který poznamenaly události II. světové války, nástup komunismu i psychické problémy a traumata. "Každý z návštěvníků představení si odnesl na památku také komiks od patnáctileté gymnazistky Barbory Müllerové, která na čtyřiatřiceti stranách zmapovala tragický osud herečky osud Anny. Obdržela ho rovněž přítomná **Dobromila Darnadová, pravnučka Anny Letenské**, která kladenským studentům poděkovala přímo na pódiu. Hlavní iniciátorkou počínu byla knihovnice kladenského gymnázia Marcela Šmejkalová. Ta oslovila Barboru o ztvárnění příběhu herečky. Dále pak studenti vytvořili kovové připínací placky s podobiznou Anny Letenské a látkové květiny v barvách republiky, ze kterých vyrobili u příležitosti setkání velké květinové srdce," popsala Gab. Havlůjová, kladenská historička, předsedkyně Spolku pro zachování odkazu českého, která při vzpomínkové akci reprezentovala město Kladno.

Kdo byla Anna Letenská:

Anna Letenská, rozená Svobodová, provdaná Čalounová (29. srpna 1904, Nýřany u Plzně – 24. října 1942, koncentrační tábor Mauthausen) se narodila v herecké rodině a kromě kočovného divadla působila zpočátku v Jihočeském národním divadle v Českých Budějovicích, Košicích, Olomouci, Bratislavě i v Kladně. V roce 1939 nastoupila do Vinohradského divadla, kde působila do roku 1942. Byla hodnocena jako nejvýraznější komická herečka mezi svými vrstevnicemi.

Její druhý manžel architekt Vladislav Čaloun byl zatčen 17. července 1942 za pomoc při ukrývání lékaře Břetislava Lyčky, který ošetřoval Jana Kubiše, vykonavatele atentátu na Reinharda Heydricha. Poté Anna Letenská odešla z Divadla na Vinohradech a nastoupila do divadla Uranie.

Gestapo měla povolené každodenní návštěvy manžela v Petschkově paláci. Gestapo ji nakonec zatkl těsně po dokončení jejího posledního filmu *Přijdu hned*. Dne 5. září 1942 byla převezena do Malé pevnosti v Terezíně a následně do Mauthausenu, kde byla 24. října 1942 popravena zastřelením do týla při fingované zdravotní prohlídce. Její manžel byl popraven o tři měsíce později, 26. ledna 1943. Její syn Jiří Letenský (Hrdlička) unikl perzekuci, neboť bydlel u svého otce, Ludvíka Hrdličky Letenského.

Kateřina Nič Husárová, Kladensky.denik.cz

Byl to bláznivý den!

Ano, byl to bláznivý 28. říjen. Masaryk by nebyl spokojen. Namísto diskuse o problémech, které sužují naši zemi, nastoupil zástupný problém – nepozvání několika představitelů na Hrad, kteří čekali na to, že budou moci pozvání odmítnout. Nepozvání je zbavilo této možnosti a způsobilo rozčarování. To Piráti prohlásili, že nepřijdou »en bloc«. Jsou prý zásadoví a plní nenávisti ke všem, protože nedostávají funkce, jaké si vysnili, a tak alespoň zaútočili na odcházejícího prezidenta a to se může. Za to jim třeba ti druzí připiší body.

Premiér, který do Vladislavského sálu přišel, také přispěl do mediálního zmatku. Prý mu při podpisu některým z významných těžkla ruka, ale pak si řekl, že vše jde »na triko« Zemanovi a podepsal. Kdo mu vadil, nevíme. Znejistil většinu, snad jen ukrajinského vůdce Zelenského ne. Když ovšem pátrám, koho měl na mysli, napadá mě Ivana Trumpová a příjezd jejich potomků do Prahy, s nimiž se setkal prezident, ale premiér je pro jistotu minul. Asi se totiž v Bidenově týmu budou zlobit a zřejmě se už i na americké ambasádě omluvil.

Mezitím, co se všechno toto stalo, nebo ještě připravovalo, se na Václavském náměstí v Praze sešlo na sedmdesát tisíc nespokojených občanů. Nejen s dosavadními kroky vlády, ale také s perspektivou, jež nás všechny čeká. Válkychtivý kabinet je totiž schopen nás obětovat, naši budoucnost, proto, aby dostal pochvalu od našeho »přítele největšího«. I z těch důvodů, snad jediní v Evropě, kromě Ukrajiny, »jsme ve válce«. Ti z Václaváku se pochopitelně dočkali nenávistných (zatím jenom) slovních útoků především od premiéra a ministra vnitra Rakušana. Prý to jsou proruští trollové, putinovská spodina, atd. Demonstrací byli uraženi i představitelé Ukrajiny, kteří ji až z Kyjeva neváhali okamžitě odsoudit. Prý oni bojují za naši svobodu a měli bychom si toho vážit.

Vít Rakušan, tento gymnaziální kantor »ve své ministerské výslužbě« dal ovšem všemu korunu. Na budově ministerstva vnitra na Letenské pláni (mimochodem z jeho hlavy přišlo varování, aby lidé 28. října nechodili na tuto pláň – trochu se spletl, chtěl říci na Václavské) nechal vyvěsit tři vlajky tak, by byly vidět až z Hradu, tedy pokud by se Zeman chtěl dívat tím směrem »hvězdařským dalekohledem«. Na jedné je český prapor, na druhé ukrajinská vlajka (nevěděl jsem, že jde také o svátek Ukrajiny), na třetí – vlastně nejde o nějaký státní symbol, ale o pytel pro mrtvolu, takový, jaký používají kriminalisté. Je pootevřen, čouhá z něj hlava prezidenta Putina s nákrčníkem s písmenem Z. To používají ruské vojenské síly.

Smysl byl urazit a ještě zřejmě poslat vzkaz všem těm, kteří pochybují o jeho, tedy Rakušanově, nemohoucnosti. O tom, že si to jednou se všemi těmi »proruskými šváby« vypořádá. Jen přijmout patřičné zákony. V době po Mnichovu si vláda také nechala schválit svou parlamentní většinou řadu zákonů, které zaškrtily demokracii. Dověřila je tzv. zmocňovacím zákonem. Něco podobného tedy Rakušan a další členové vlády připravují. Od příštího roku má být krok za krokem zaškrtnuta demokracie a omezeny ústavou dané svobody. Proto práce na novelách lustrčních zákonů, omezení svobody tisku a shromažďování, připravovaná právní zdůvodnění zásahů proti opozici a předlistopadovým stále žijícím funkcionářům, zákonné zajištění jediného správného výkladu dějin a současné situace, atd. Při tom jsme, a lidé to začínají pociťovat, stále více zatahováni do války, která opět není naše. Neplatí žádné, že se na východě bojuje za nás.

Tamní válka je špatná. Nemělo k ní dojít. Rusko si nepomohlo. Fandit ji mohou opravdu jen »trollové«, a to ti z Václavského nejsou. Naopak, nepomohli jsme si ani my. Jestliže máme českou vládu, měla by se především starat o nás, žijící v naší vlasti. Ti z Václavského náměstí si nemyslí, že to dělá. Nemohu za to, ale sdílím jejich názor a vůbec nejsem »proruský troll«.

Dostali jsme se na první místo v Evropě, pokud jde o dodávky zbraní, tedy příspěvků k další eskalaci války. Utečencům dáváme nejvíc ze všech. Je správné pomáhat, ale i ekonomickým migrantům? Jak chápat doporučení k nošení dvou svetrů, když tatáž dáma, které nám to doporučila, schválila další zvýšení platů pro poslance a další státní činitele? Jak dnes chápat úsporný program, pro nějž hlasovali voliči stran, jež jsou u moci, když kolem dvaceti miliard korun ve formě zbraní, munice a příspěvků pro oligarchy posíláme na východ? Jak chápat neschopnost zasáhnout proti těm, co se nadmíru obohacují a ostatní střední a drobní podnikatelé budou muset brzy kvůli drahým palivům zastavit své provoz?

Otázek, které zazněly na Václavském, je ještě mnoho. Na ně Rakušan reagoval svými prapory vyvěšenými na budově ministerstva vnitra a útočnými výrazy urážejícími demonstranty na Twitteru. On, syn bývalého sociálně demokratického senátora! Zdá se to neskutečné, ale je to tak. Jeho »vlajky« se i jeho spolubojovníkům zdají jako nechutné, jako primitivní. Osobně jsem ho nikdy nepokládal za inteligentního člověka. Vzdělání totiž ještě neznamená, že někdo, kdo vystudoval třeba univerzitu, je inteligent. A jestliže přehnaná nenávisť člověka zcela ovládne a on ztratí soudnost, měl by okamžitě, pokud je v nějaké funkci, odejít, to by měli postřehnout i jeho spolupracovníci. Dřív, než napáchá další škody. Jenže, to by naše vláda nesměla být složena ze samých takových neumětelů.

Jinak si myslím, že Vít Rakušan by více pro nás pro všechny udělal, kdyby se zasadil o jednání na východě, které by ukončilo válku a strádání lidí. Za to zřejmě by mu obyčejní lidé u nás doma poděkovali a jeho jméno by se začalo vyslovovat s úctou.

Vabr, iportál24

PÍŠETE NÁM Občanské FÓRUM

Můj dopis " Ježíškovi " , adresovaný pravému Ježíši z Nazareta .

Milý Ježíši !

Za celý svůj život jsem Ti Ježíši nikdy nepsala a o nic Tě nežádala ani jako malá holka ne, až teď ve svých 70 letech, Ti píši a prosím, " splň mi má přání ". Věz, co bych si moc přála, na svá stará a revmatická kolena, pro svoje děti a vnoučata a nejenom pro ně. Přeji si, aby se lidé všech národů navzájem respektovali a ctíli. Aby se nikdo nad nikoho nepovyšoval a druhé neponižoval. Přeji si, aby žádný stát, velmoc, jiné země, svými vojáky, vojenským paktem neokupoval jiné cizí země. Přeji si, aby si nikdo z mocných pohlavářů neuzurpoval právo vládnout svojí diktaturou přes moře a oceány celému světu. Přeji si, aby všichni lidé ve svých vlastních zemích poctivě a užitečně pracovali, aby si tak svojí v l a s t n í poctivou prací ve své zemi zajišťovali dostatek všeho potřebného k životu. Přeji si, aby ti váleční štváči a militanti místo na výrobu svého vražedného zbrojního arzenálu, ty peníze věnovali na celosvětová přátelská setkání a na to, aby děti nikde na světě netrpěly hladem a byly šťastné. Přeji si, aby ten současný, zhoubný a zabijácký celosvětový e x t r é m i s m u s byl svržen a aby byl nahrazen novým celosvětovým řádem, na bázi rovnosti všech národů a lidí dle Tvého učení .

Řekni mi Ježíši z Nazareta, jak se na ten svět, který Tvůj Otec stvořil, může dnes s klidem dívat? Matka Země trpí nenasytnou chtivostí lidí. Jak Tvůj Otec může jen mlčky přihlížet k tomu všemu zlu, páchanému lidmi na přírodě i na sobě samých ?

Je li to v Tvé moci, prosím, přimluv se u svého Otce za celé naše lidské pokolení aby je ochránil před hrozící mu jadernou apokalypsou, o kterou tak nemoudře samo lidstvo usiluje. Nebo snad má být tím avizovaným Soudným dnem právě ta naše celosvětová jaderná sebevražda ?!

Děkuji Ti Ježíši z Nazareta a slibuji Ti, že už Tě nikdy o nic jiného žádat nebudu.

E. Dolejšová

Aktualizovaná zpráva Kuby o rezoluci 75/289 Valného shromáždění OSN s názvem „Nezbytnost ukončení ekonomického,ú obchodního a finančního embarga uvaleného USA vůči Kubě“

2 Výsledkem je, že výkonnost kubánské ekonomiky zažívá mimořádný tlak, který se projevuje v průmyslu, službách, maloobchodě, nedostatku potravin a léků a zhoršování úrovně spotřeby a obecného blahobytu obyvatelstva. V posledních měsících se systematicky pracuje na hledání energetické stability za velmi složitých podmínek, kdy dostupnost elektrárny byla omezena z důvodu nedostatku paliva, náhradních dílů a dalších nezbytných zdrojů pro jejich opravy a údržbu. Těch několik dodavatelů, kteří se rozhodli Kubu nadále dodávat tyto produkty, značně zvýšilo své ceny v závislosti na riziku země. Jen mezi srpnem 2021 a únorem 2022 dosáhly škody v energetickém a těžebním sektoru více než 185 milionů dolarů. Toto číslo převyšuje o téměř 50 milionů dolarů údaj hlášený mezi lednem a červencem 2021. Data neilustrují skutečný dopad těchto afektů na každodenní život Kubánců, ani neustálý stres generovaný občasným přerušením dodávky elektřiny, a to navzdory vůli a snaze vlády dosáhnout rychlého a efektivního řešení tohoto problému. Blokáda porušuje právo na život a zdraví všech Kubánců. Dopad této politiky se odráží v nedostatku základních produktů pro spotřebu obyvatelstva a také v obtížích národního průmyslu získat potřebné zásoby pro výrobu léčiv a dalších nezbytných služeb. Kuba je schopna vyrobit více než 60 procent svého základního seznamu léčiv; tyto úrovně však již měsíce nebyly zaručeny kvůli dopadu blokády na platební kapacitu země, nemožnosti přístupu k lékařským technologiím s více než 10 procenty amerických component, nutnosti uchýlit se k alternativním přepravním trasám s vysokými dodatečnými náklady a rostoucí odmítání finančních a bankovních institucí v různých zemích zpracovávat transakce s Kubou, což brání transakcím s dodavateli tohoto zboží. Ilustruje to nemožnost nákupu inzulínu od dánské společnosti Novo Nordisk kvůli odmítnutí Danske Bank přijímat bankovní převody. Banka tvrdila, že nemohla obdržet finanční prostředky od Banco Financiero Internacional (BFI), protože jde o kubánskou entitu sankcionovanou OFAC. Uprostřed konfrontace s COVID-19 blokáda bránila příchodu injekčních stříkaček do země na podporu procesu očkování. Jednání se zahraničním dodavatelem musela být přerušena, protože britská banka HSBC informovala dodavatele, že nemůže provádět platební transakce směřující na Kubu. Během největšího vrcholu pandemie v zemi v roce 2021 nebylo uplatněno ani jedno opatření na pomoc při blokádě. Tato politika bránila příchodu darů; pořízení lahví, náhradních dílů a dalších součástí nezbytných pro dodávku medicínálního kyslíku; kromě nákupu a dopravy materiálů nezbytných pro prevenci, diagnostiku a léčbu tohoto onemocnění, jakož i pro výzkum, výrobu a hodnocení kandidátských vakcín a kubánských vakcín COVID-19. Klinické studie autoimunitních onemocnění, jako je lupénka, roztroušená skleróza, ale i neurodegenerativní onemocnění, nemohly být zahájeny, protože pro kubánské pacienty nejsou dostupné potřebné léky, které jsou ve světě terapeutickým standardem. Tato závažná omezení poškozují kvalitu služeb poskytovaných kubánskému obyvatelstvu, protože způsobují zpoždění, čekací listiny na specializovanou lékařskou péči, zvyšují počet hospitalizací a další negativní dopady. Mezi srpnem 2021 a únorem 2022 dopady na výrobu a služby v zemědělském

sektoru, překážky v měnově-finančních operacích, dodatečné náklady v důsledku geografického přemístění obchodu a další překážky při získávání technologií a paliv vážně ovlivnily výrobu a získávání potravin na Kubě, což v oblasti zemědělství způsobilo škody ve výši více než 270 milionů dolarů. V této fázi značná skupina bank odmítla zpracovávat platby dodavatelům kubánského dovozce potravin ALIMPORT za produkty, jako jsou mimo jiné sójové boby, rostlinný tuk, vepřové krmivo, uzeniny. Kromě výše uvedeného existují překážky spojené s námořní dopravou, které mají dopad na celý náš logistický řetězec. V tomto ohledu spediční společnost MSC, která přepravila značný objem našich nákladů především z ALIMPORTU, nadále neposkytuje služby, což ztěžuje provoz na tradičních trzích.

Přeložil L.Šulda

Opáčko z dějepisu 34

Olomoucký inkvizitor se jmenoval Jindřich Boblig. Strach, teror, udavačství, hrůzná smrt sta lidí, k tomu ukradené majetky. Umučen byl dokonce i kněz. Vzpomeneme si na výborný český film „Kladivo na čarodějnice.“

Ke krátké vládě nastupuje další Habsburk **JOSEF I.**, 1705-1711. Mohl být dobrým panovníkem, předčasně mu život ukončily pravé neštovice. Mimo jiné řeči uměl také česky, k Čechám měl dobrý vztah, navštívil je už před nástupem vlády a poklonil se Paladiu země české. Prahu ozdobil sochy na Karlově mostě. Čechům svítil naděje, která brzy pohasla. Začal provádět reformy politické, finanční, soudní, daňové, pověřil tím českého šlechtice Jana Václava Vratislava hraběte z Mitrovic. Nedostal na ně dost času. Rádcem se stal Evžen Savojský, omladil dvůr, racionalizoval státní správu i vojenství.

KAREL VI., (1711-1740). Ihned zrušil vše, co stačil reformovat jeho předchůdce. Čechy se pořád nemohly zbavit nálepky rebelské země, přestože se česká šlechta o to horlivě snažila. Ačkoliv na armádu i státní správu odváděly rozhodující peněžní částky a čeští rekruti válčili po všech koutech světa. Zakončena byla válka o dědictví španělské mírem s Francií. Karel nezískal Španělsko, náhradou získal vládu v dnešní Belgii a Holandsku. Vídeňský dvůr ovládli španělští dvořané, kteří nerozuměli poměrům v zemích monarchie. V letech 1713-1714 zasáhla Evropu vlna poslední velké morové epidemie. Nedělitelnost monarchie hodlal zajistit cestou „pragmatické sankce“ z roku

1713. Protože se horlivě a marně snažil o mužského dědice, rozšířil právo vlády i na ženské potomky. Česká reprezentace ji uzákonila u nás v roce 1720, uznali jsme se sami za součást habsburské říše. Hrabě **Jan Václav Vratislav z Mitrovic** napsal: „nebesa nechť nám dopřejí prince, neboť si nelze myslit nic jiného, než že se rakouské země stanou kořistí nepřátel.“

Aby pragmatická sankce byla uznána, zřekl se obchodního podnikání v zámoří, tedy boje o kolonie. Také Savojský se vyjádřil: „...bez plné státní pokladny a silné armády jsou záruky velmocí jen cárem papíru“. Měl pravdu. Chybělo hospodářsky silné měšťanstvo. Panovník plýtval - dary, odměny, hony, nákladné hudební a divadelní slavnosti. Dvůr se zadlužil u židovských, anglických a holandských bankéřů. Přitom daně spočívaly hlavně na bedrech poddaných sedláků, kteří rozšiřovali řady venkovské chudiny. Znovu oživil vlnu násilné rekatolizace. Čechy rád neměl, třeba korunovaci odkládal až na rok 1723. S českými předáky jednal přitom až

urážlivě. Praha ztrácela na pověsti rezidenčního sídla. Aby se zvýšila prestiž země, dovršili čeští představitelé snahu o svatořečení **Jana Nepomuckého**. Oslavy v říjnu 1729 předčily vše, čeho byla Praha do té doby svědkem. Procesí ze všech koutů země, stovky mší, nádherná výzdoba a osvětlení města. Oslavy se pak opakovaly každým rokem. I u nás vrcholil baroko, třeba svobodomyšlný hrabě Špork u Kuku nám zanechal obrovské kulturní dědictví. Dcera Marie Terezie byla provdána za Štěpána Lotrinského. Byl při tom nucen vyměnit svou zemi za úděl v Tyrolsku. V roce

1740 umírá v Prusku císař, vlády se ujímá jeho syn Bedřich

II., téměř současně je na honu smrtelně raněn i Karel V.

MARIE TEREZIE, 1740-1780. Její vláda začala tím, že pruské vojsko v prosinci 1840 vtrhlo bez vyhlášení války do Čech, vypukla válka o dědictví rakouské. Trvala plných osm let. Sasové si nárokovali vládu na Moravě, bavorský kurfiřt Karel Albert usiloval o českou korunu. Spojená vojska dobyla Prahu a Karel Albert se prohlásil za krále. Dlužno říct, že většina šlechty mu vyjádřila souhlas. V roce 1742 Marie za cenu ztráty Kladska a většiny Slezska uzavřela s Prusy mír, uvolnila si ruce a vyhnala ze země francouzská a bavorská vojska. Uhájila Čechy pro synáčka Josefa, ale neměla je v lásce právě proto, jak snadno se podřídily bavorskému Karlu Albertovi. V roce 1743 se nechala u nás korunovat. Českým předákům udělila při té příležitosti milost, vězením potrestala jen největší provinilce. Mír Sasové porušili v roce 1644. Vpadli do Čech, násilím odváděli muže do své armády, hrozili popravami, pokud nedostanou žádané peníze, potraviny, potahy a píci. Za těchto okolností prostí lidé utíkali do lesů, všemožně pomáhali rakouské armádě. Té se za velké pomoci zejména pražanů podařilo pruská vojska vyhnat. Nový mír byl podepsán roku 1748. Všude vládla vinou němčící šlechty německý jazyk. Panovnice naopak přikazovala, aby se děti u nás „ v českém jazyce pilněji cvičili, aby se znalostí obou řečí vyrůstali dokonale vycvičení jinoši pro zastávání úřadů“. (Dekret z r. 1763, zkráceno.) Vzpomenete si, kdy byla zavedena povinná školní docházka ? V roce 1750, 1774, nebo až za císaře Josefa? P.H.

urážlivě. Praha ztrácela na pověsti rezidenčního sídla. Aby se zvýšila prestiž země, dovršili čeští představitelé snahu o svatořečení **Jana Nepomuckého**. Oslavy v říjnu 1729 předčily vše, čeho byla Praha do té doby svědkem. Procesí ze všech koutů země, stovky mší, nádherná výzdoba a osvětlení města. Oslavy se pak opakovaly každým rokem. I u nás vrcholil baroko, třeba svobodomyšlný hrabě Špork u Kuku nám zanechal obrovské kulturní dědictví. Dcera Marie Terezie byla provdána za Štěpána Lotrinského. Byl při tom nucen vyměnit svou zemi za úděl v Tyrolsku. V roce 1740 umírá v Prusku císař, vlády se ujímá jeho syn Bedřich

II., téměř současně je na honu smrtelně raněn i Karel V.

MARIE TEREZIE, 1740-1780. Její vláda začala tím, že pruské vojsko v prosinci 1840 vtrhlo bez vyhlášení války do Čech, vypukla válka o dědictví rakouské. Trvala plných osm let. Sasové si nárokovali vládu na Moravě, bavorský kurfiřt Karel Albert usiloval o českou korunu. Spojená vojska dobyla Prahu a Karel Albert se prohlásil za krále. Dlužno říct, že většina šlechty mu vyjádřila souhlas. V roce 1742 Marie za cenu ztráty Kladska a většiny Slezska uzavřela s Prusy mír, uvolnila si ruce a vyhnala ze země francouzská a bavorská vojska. Uhájila Čechy pro synáčka Josefa, ale neměla je v lásce právě proto, jak snadno se podřídily bavorskému Karlu Albertovi. V roce 1743 se nechala u nás korunovat. Českým předákům udělila při té příležitosti milost, vězením potrestala jen největší provinilce. Mír Sasové porušili v roce 1644. Vpadli do Čech, násilím odváděli muže do své armády, hrozili popravami, pokud nedostanou žádané peníze, potraviny, potahy a píci. Za těchto okolností prostí lidé utíkali do lesů, všemožně pomáhali rakouské armádě. Té se za velké pomoci zejména pražanů podařilo pruská vojska vyhnat. Nový mír byl podepsán roku 1748. Všude vládla vinou němčící šlechty německý jazyk. Panovnice naopak přikazovala, aby se děti u nás „ v českém jazyce pilněji cvičili, aby se znalostí obou řečí vyrůstali dokonale vycvičení jinoši pro zastávání úřadů“. (Dekret z r. 1763, zkráceno.) Vzpomenete si, kdy byla zavedena povinná školní docházka ? V roce 1750, 1774, nebo až za císaře Josefa? P.H.

urážlivě. Praha ztrácela na pověsti rezidenčního sídla. Aby se zvýšila prestiž země, dovršili čeští představitelé snahu o svatořečení **Jana Nepomuckého**. Oslavy v říjnu 1729 předčily vše, čeho byla Praha do té doby svědkem. Procesí ze všech koutů země, stovky mší, nádherná výzdoba a osvětlení města. Oslavy se pak opakovaly každým rokem. I u nás vrcholil baroko, třeba svobodomyšlný hrabě Špork u Kuku nám zanechal obrovské kulturní dědictví. Dcera Marie Terezie byla provdána za Štěpána Lotrinského. Byl při tom nucen vyměnit svou zemi za úděl v Tyrolsku. V roce 1740 umírá v Prusku císař, vlády se ujímá jeho syn Bedřich

Ve čtvrtek 13. října 2022 zemřela ve věku 93 let členka ZO KSČM Cvrčovice **Miloslava Beránková**, dluholetá vedoucí stranické skupiny a kolportérka Svobody.

Úmrtí soudružky Beránkové je velkou ztrátou pro její rodinu, komunistickou stranu i pro její přátele.

Čest její památce

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Mialdy Horákové 497, Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725646013

E-mail: ov.kladno@kscm.cz WEB: <http://kladno.kscm.cz>

MIČ 47 437

Nevyžádané příspěvky se nevracejí